

Danuta Pasieka

Piszą mnie wiersze

Danuta Pasieka

Piszę mnie wiersze

PSYCHOSKOK

Danuta Pasięka
„Piszę mnie wiersze”

Copyright © by Wydawnictwo Psychoskok sp. z o. o. 2016
Copyright © by Danuta Pasięka 2016

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część niniejszej publikacji
nie może być reprodukowana, powielana i udostępniana
w jakiegokolwiek formie bez pisemnej zgody wydawcy.

Korekta: Marlena Rumak
Skład: Maja Arsić
Projekt okładki: Maja Arsić
Zdjęcie na okładce: © cristina_conti, www.fotolia.com

ISBN: 978-83-7900-616-8

Wydawnictwo Psychoskok Sp. z o.o.
ul. Spółdzielców 3/325, 62-510 Konin
Tel. (63) 242 02 02
www.wydawnictwo.psychoskok.pl
e-mail: wydawnictwo@psychoskok.pl

LIRYKA CZASU PRZESZŁEGO

Nie ma recepty na dobrą książkę poetycką, ale myślę, że trzeba jej szukać. W ogóle należałoby się zastanowić, czy to są dobre czasy dla książek poetyckich? Dzisiaj ludzie najczęściej oczekują gotowych odpowiedzi na stawiane pytania o sens życia. Poczucie niepewności w wielu dziedzinach sprawia, że szukają oparcia, poszukują dla siebie azylu, wewnętrznego spokoju.

Taki spokój próbuje wprowadzić w swojej nowej książce poetyckiej *Piszą mnie wiersze* Danuta Pasięka. Autorka *Czasu zapomnienia* mówi nam jak powinniśmy żyć, ale nie robi tego wprost, nie daje gotowych rad, nie przepisuje recept na doskonałość. To pozostawiam nam, bo wierzy w mądrość czytelników, w ich nieograniczone możliwości interpretacyjne.

Bo o czym traktują te wiersze? O Bogu i ludzkich zaniedbaniach, o godnym, godziwym życiu, o rodzinie, miejscach w przestrzeni, w których dostrzegamy siebie, nazywamy nasze uczynki po imieniu, o wyborach, podejmowanych każdego dnia, o pracy i o poezji...

Niepoślednie miejsce w tomiku zajmują teksty nieodnoszące się do tradycji czy kultury, lecz traktujące o prawach postrzegania. Poetka analizuje pewne stany, które wpływają na percepcję świata i dlatego godne są utrwalenia. Informuje o zaburzeniu w odwzorowaniu przeszłości. Według niej to, co się wydarzyło, pamiętamy w obrazach i dźwiękach. Okazuje się, że oko i ucho pracują inaczej w chwili, gdy zaczynamy rozprawiać o przeszłości. Artykułowanie słów, czyli opowiadanie, wprowadza zakłócenia do jednorodnego do tej pory świata przeszłego. Dawny wymiar czasu dla Danuty Pasięki rozmywa się, ale jest na tyle

ważny, że poetka nie ucieka od niego, ale stara się go obłaskawić. Dlatego między innymi widać w tych wierszach wyraźnie, jak ważny jest dla niej nurt snucia autorefleksji – a to znaczy uważność, czułość, spoglądanie na jakiś fakt z wielu perspektyw, nieupieranie się przy jednej racji, ale snucie domysłów na temat tego, co jeszcze mogłoby się zdarzyć, jak zachowałby się w danej chwili dany człowiek...

Te tropy wskazują, że autorka mówi o sprawach fundamentalnych. Kiedy bohater tych wyznań znajduje się w środku czy też w drugiej połowie życia, kiedy przyrasta mu doświadczeń, zna, jak każdy z nas, mniej więcej swoje możliwości, widzi obraz dni, które nieuchronnie wzbogaciły naszą rosnącą, ogromniejącą przeszłość.

Liryka czasu przeszłego – to określenie zdaje się najbardziej oddawać egzystencjalną problematykę utworów Danuty Pasiaki.

Piszę mnie wiersze to książka wyjątkowo mądra i przemyślana. Poetka stara się zwrócić uwagę na te aspekty ludzkiej egzystencji, które pozwalają nam na chwilę refleksji.

Andrzej Dębkowski

* * *

piszą mnie wiersze

może niedoskonale
ale nie są przecież *szymborskie*
ani *lipskie*

jak mnie widzą tak piszą

* * *

skarżysz się
że psy cię obszczeakały
ptaki potraktowały jeszcze gorzej
a kałuża udawała płytszą
niż była naprawdę

zderzyłeś się ze światem
a on cię nie rozpoznał

co w tym dziwnego
skoro od lat
żyłeś na innej planecie

* * *

coraz odważniej sięgam
po to co moje

należne przywileje starości

dziecinnieję powoli
i coraz więcej mi wolno
bredzę bezkarnie
strącam z piedestałów
rozbawiając wszystkich do łez

głupoty nie ukrywam
bo mądrze mi radzi

hasam z nią
jak w dzieciństwie
znów jesteśmy blisko

co dzień bardziej wolne
od wszelkich trosk

inspiracja - Erazm z Rotterdamu
„Pochwała głupoty”

* * *

pewność

była pewna
że go *zhakowała*

pełne ufności kody i zabezpieczenia
rozpływały się jak mgła

trojan
spokojnie wysyłał dane

i nagle ten włos jasno-blond
na jego ubraniu
błyszczący w świetle dnia

jak kpina

* * *

pętla nonszalancko zaciśnięta

kołysze się jak od niechcienia
i wystawia język

nic już dla nas nie ma
prócz kawałka sznura na szczęście

był sobie świat

coś się kończy
coś się zaczyna

*im dłużej patrzę
tym większa mgła*

* * *

schodzę po schodach
lewa ręka na poręczy
prawa w stanie czuwania

ech bywały zawroty głowy
wzlatywaliśmy spadali
popędzali diabelski młyn

został ten ersatz

powoli ruchem posuwistym
docieram do kanapy

kot
(zawsze był złośliwy)
zrobił podwójne salto
i zgrabnie spadł na fotel

pies tylko patrzy

* * *

przybiegły z samego rana
tłoczą się w przedpokoju
słowa pełne złości
myśli pełne żalu

każde niecierpliwe
chce poza kolejnością

a pani dziś nie przyjmuje

* * *

z trudem
odzyskałam święty spokój
ale jest jakiś inny

zdecydowanie mniej święty

udaje stoika
mówi o sobie anielski
a przecież widać
że przed burzą

oboje nie mamy złudzeń

* * *

okazja jest sobą tylko w locie
jeśli jej nie złapiesz znika

może ktoś wie
dokąd umykają okazje

i czy da się tam żyć

* * *

droga przede mną
zaprasza obiecuje
że nigdy nie zejdzie się z inną
że zawsze obok
bezkolizyjnie
bez ryzyka

jeszcze nie wie
co tak naprawdę kocham

* * *

nie było mnie jakiś czas

pomagałam
chwili sprzed lat

wciąż jest w potrzebie
i ma tylko mnie

powoli staje na nogi
na moje szczęście

* * *

był chaos
ale trwał bardzo krótko
materia otrząsnęła się
po wielkim wybuchu
i zaczęła porządkować

nastał ład i harmonia

z tego ładu
wyłamują się uparcie
nasze myśli

nieujarzmione
jakby z innego wszechświata

wciąż tworzą z upodobaniem
kosmiczny bałagan

* * *

mówię do swojego ciała*

uśmiechnij się
spróbuj trochę poudawać

buntuje się
nie słucha rad
mówi nie
i pokazuje język

a ja swoje

rozluźnij się
spójrz im w oczy
udawaj że wierzysz

zawstydz mnie jego uczciwość
jakby nie z tego świata

* "Mówię do swojego ciała" - A. Świrszczyńska

* * *

nigdy nie słodzą
lubią gorzkie
wysączają gorycz
do ostatniej kropli

usta mają wąskie
od cierpkich słów

koneserzy wytrawnych emocji

ale gdy nadchodzi noc
pachnąca jak japoński grujecznik
gdy sen się tuli

zanurzają się w jej oceanie
i płyną
płyną

* * *

ktoś ubrał szczęście
w papuzie kolory

świat ma duszę papugi
bez zwłoki przyklasnął

a to rzecz umowna

dla mnie ból ma kolor tęczy
a czerń to cisza
ukojenie spokój

a biel

* * *

nic nie wstrząsało jego życiem
trzymał się priorytetów
żył normalnie

był normalny

nigdy go zbyt nie lubiłam

* * *

za pazuchą resztki wiary (w siebie)
w kieszeni okruszki wspomnień

rzuca je ptakom
dziobią bez zachwytu

chce tylko bezpiecznie
przejść na drugą stronę
po pasach
na zielonym

jeszcze kawałek prosto
alejką w prawo
i koniec

* * *

usiadłam do stołu
z ludożercami

spojrzeliśmy sobie w oczy
wyzierał z nich głód

wtedy zauważyłam
że mój był największy

pomyślałam
zjem ich po kolei
ale nagle wszyscy
zaczytali się w menu

zjedliśmy ostatecznie pierogi z mięsem
niewiadomego pochodzenia
wypili kawę

i pożegnaliśmy się
jak normalni zjadacze chleba

SPIS WIERSZY

Liryka czasu przeszłego	5
*** piszą mnie wiersze... -	7
*** skarżysz się... -	8
*** coraz odważniej sięgam... -	9
*** pewność... -	10
*** pętla nonszalancko zaciśnięta... -	11
*** schodzę po schodach... -	12
*** przybiegły z samego rana... -	13
*** z trudem... -	14
*** okazja jest sobą tylko w locie... -	15
*** droga przede mną... -	16
*** nie było mnie jakiś czas... -	17
*** był chaos... -	18
*** mówię do swojego ciała... -	19
*** nigdy nie słodzą... -	20
*** ktoś ubrał szczęście... -	21
*** nic nie wstrząsało jego życiem... -	22
*** za pazuchą resztki wiary (w siebie)... -	23
*** usiadłam do stołu... -	24
*** zaprzyjaźniona... -	25
*** wciąż słyszę... -	26
*** już mi się nie chce... -	27
*** w starej wytartej kurtce... -	28
*** święta... -	29
*** wiek... -	30
*** wierność... -	31
*** jestem poza... -	32

*** znikanie... -	33
*** żal mi słów... -	34
*** spadł świeży śnieg... -	35
*** pamiętam... -	36
*** wszystko już było... -	37
*** to przyszło zniecka... -	38
*** dobry człowiek... -	39
*** mocno stąпам po ziemi... -	40
*** odwrócił się do mnie plecami... -	41
*** pamiętam jego drzwi... -	42
*** wzrok przeniknął błękit... -	43
*** patrzysz w piękną twarz rzeźby... -	44
*** kto za mną... -	45
*** idę w świat... -	46
*** nie pozwól się omotać... -	47
*** być sobą czy nie być... -	48
*** nie kryje się... -	50
*** bezsenność... -	51
*** podsłuchane podpatrzone... -	52
*** przyszło do mnie kłamstwo... -	53
*** uważaj... -	54
*** pojawiają się zewsząd... -	55
*** kiedyś ich szukałam... -	56
*** smutna dżdżownica... -	57
*** nieobecność... -	58
*** śnimy swoje życie... -	59
*** co zostawiasz za sobą... -	60
*** och te wasze autorytety... -	61
*** w tamtym domu... -	62
*** to duża wygoda być sobą... -	63

*** cyrkonie skrzą się w słońcu... -	64
*** kwiecień dwa tysiące szesnasty... -	65
*** za mną... -	66
*** podpisała ... -	67
*** utonął... -	68
*** na oddziale odwykowym... -	69
*** walka z wiatrakami... -	70
*** czasem mam wrażenie... -	71
*** pamiętam... -	72
*** spjrzałam na los... -	73
*** jeśli szukasz siebie... -	74
*** wiedza i mądrość pokoleń... -	75
*** wszystko i nic... -	76
*** ciemna wnęka pokoju... -	77
*** gdzie mieszkasz... -	78
*** co złego zrobiliśmy... -	79
*** krzywdziciela wrzucasz na wieczność... -	80
*** zmęczony cień... -	81
*** są chwile... -	82
*** szukamy... -	83
*** wykiełkowało... -	84
*** tak łatwo wchodzisz w posiadanie... -	85
*** nie mam czasu... -	86
*** zniechęcenie... -	87
*** zmarnowane talenty... -	88
*** drogowskazy opuściły ramiona... -	89
*** przebłycki... -	90
*** w połowie biała w połowie czarna... -	91
*** jeśli były jakieś winy... -	92
*** nie dziw się... -	93